

familien, eller når i øvrigt særlige omstændigheder taler derfor, kan der efter indstilling fra kommunalbestyrelsen, og efter at der er indhentet en erklæring fra sysselmanen, i Thorshavn landfogeden (politimesteren), ydes hjælp til udvandring.

§ 19. Til en person med dansk indfødsret, hjemmehørende på Færøerne, kan der, når pågældende uden for Færøerne kommer i trang og omstændighederne i øvrigt taler derfor, undtagelsesvis ydes hjælp til hans hjemrejse til Færøerne eller til hans forsørgelse uden for Færøerne.

Stk. 2. Til en person med dansk indfødsret, der er hjemmehørende på Færøerne, og som forliser på færøsk kyst eller efter forlis indbringes til færøsk havn, kan der uanset trang ydes fri hjemrejse med kostpenge samt nødvendig beklædning.

§ 20. Såfremt der ikke i en persons bo er tilstrækkelige midler til at dække udgifterne til hans begravelse og han ikke er begravelsesforsikret, kan der ydes hjælp til begravelsesudgifterne, dog i almindelighed højst med det i sygeforsikringslovgivningen fastsatte beløb.

§ 21. Der kan ydes hjælp i anledning af trang, der opstår som følge af ødelæggelse eller rømning af beboelseslejligheder, fabrikanlæg m.v. på grund af krigsmæssige begivenheder. Der vil herunder kunne ydes hjælp til fortsættelse af lejemaal af lejlighed eller butik, til afdrag på gæld stiftet til erhvervelse af genstande til pågældendes husførelse eller til erhvervsmæssig brug samt til betaling af underholdsbidrag, der ikke kan udbetales forskudsvis af det offentlige, alt i det omfang, i hvilket det skønnes, at pågældende ville have afholdt disse udgifter, hvis han ikke var blevet ramt af de krigsmæssige begivenheder. Der vil endvidere uanset bestemmelsen i § 17, stk. 1, kunne ydes rejsehjælp til en anden kommune til beboere af ødelagte eller rømmede lejligheder, når de pågældende kan skaffe sig ophold i vedkommende anden kommune.

Stk. 2. Hjælp, der ydes en person, alene fordi han er blevet arbejdsløs som følge af ødelæggelse eller rømning af arbejdspladsen, der er bevirket af en krigsmæssig begivenhed, kan kun udbetales i 3 måneder efter vedkommende begivenheds indtræden.

Hjælp til enker og enlige forsørgere.

§ 22. Til en enke og til en enlig forsør-

ger, der har ét eller flere børn under 18 år hos sig, og som er separeret eller skilt uden forudgående separation, eller hvis samliv med ægtefællen er ophævet på grund af uoverensstemmelse eller på grund af ægtefællens død, kan der i indtil 13 uger efter ophævelsen af samlivet ydes hjælp inden for de i § 15 angivne grænser. Der kan endvidere til den af ægtefællerne, der overtager en mindre erhvervsvirksomhed, som ægtefællerne har drevet sammen, eller som den anden ægtefælle har drevet, i samme tidsrum ydes hjælp til fortsættelse af denne virksomhed. I ganske særlige tilfælde kan hjælp efter disse regler ydes i indtil et halvt år. Til kvinder, der er gravide på tidspunktet for ophævelsen af samlivet, kan hjælpen ydes i indtil et halvt år efter fødslen.

Stk. 2. Til en enke og til en enlig forsøger, der har ét eller flere børn under 18 år hos sig, kan der ydes hjælp til en efter forholdene rimelig uddannelse eller omskoling, som kan forventes bedre at sætte pågældende i stand til at forsørge sig selv og børnene eller at tage sig af deres pleje eller opdragelse. Der kan endvidere ydes hjælp til dækning af særlige merudgifter ved børns pasning, hvis dette er nødvendigt for at opretholde familiens hidtidige levevilkår inden for rimelige grænser.

Stk. 3. Til en enke og til en enlig forsøger, der har ét eller flere børn under 18 år hos sig, kan der ydes hjælp til underhold, når den pågældende på grund af deltagelse i uddannelse eller omskoling, af hensyn til børnenes pasning eller som følge af nedsat erhvervsevne eller manglende erhvervsmuligheder ikke har sædvanligt indtægtsgivende arbejde eller kun kan påtage sig deltidsarbejde. Hjælpen beregnes efter § 9, dog at der kan ses bort fra indtil halvdelen af en arbejdsindtægt.

8. I § 23 ændres »§ 33, stk. 2 og 3« til: »§ 33, stk. 1, 2 og 3«.

§ 23. Den, der modtager hjælp efter denne lov, skal give landsstyrets socialforvaltning eller kommunalbestyrelsen jfr. § 33, stk. 2 og 3, underretning om enhver forandring i sine økonomiske og personlige forhold, som kan formodes at medføre nedsættelse eller bortfald af hjælpen, ligesom enhver kommunalbestyrelse selv skal være opmærksom på, om sådan forandring indtræder, og eventuelt underrette landsstyrets socialforvaltning herom.